

Bil Mukabil Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Mayıs 2021

Hangi düş'ün yerlisidir bu şiir? Sevdalanmaya namzet hangi yorgun yolun yolcusuyum, hafız ve diklendiğime bakma sen lakin içime ak yetmedi tepin şiirimin üstünde ve duman tüten yüreğime bir kova suyu da sen boşalt ama göreceksin de sönmediğini bu ateşin ve efsunlu varlığıma biat gör de severken nasıl inat ettiğimi sadece geviş getiren sözcüklere ver verıştır, hafız. Gerisine karışma.

Allah büyüktür elbet son bulacak bu yolculuk ve işte o gün ben de ulaşacağım en tepeye. İstikrarla sevdiğime binaen, hafız:

Sadece seyreyle ve dinle içimin meftun rüzgârını.
Nemalandığım atlas yorganıma sarılı yorgunluğum
Mizacımda saklıdır acının albenisi
Üstelik yoktur alfabeti
Bunca hıçkırığa boğulduğumun ertesi
Üstelik kimselere göstermeden ağlarım ben
Yalnızlık dediğin ne ki, hafız?
En kötüsü değil mi yok sayılmak?
Üstelik severken bunca
Sarmalında aşkın,
Bir kor heceden ibaretken adım
Adımladığım hezeyanda saklıdır muvaffakiyetim.

Her bindiğimde salıncağa
Üstelik senelerdir gitmediğim parka
Bak, işte bir ikaz levhasıdır
İçimdeki c/esaret
Üstelik meftun tutulduğum unutkanlık
Bariz yangınım ben
Bariz hayattan ve mutluluktan muaf edilen.

Bir rotaysam eğer
Dillendirdiğim ve dilimlediğim benliğim

Kasıtsız zılgıt yediğim
Efsunlu yolculuk
Lakin olduğum yerde sayarken ben
Yok sayılmaktan ötesi yok hem.
Hemhal olduğum aşkın mizacı
Tükenmişliğimin de dilemması.

Sisli yüzünde şehrin
Sinemde hıçkırık
Semanın dokusunda saklıyım bir ömür
Her renge bürünen name name
Kulağımdan gitmeyen o tek dize:
Ah, hafız sakın da sorma:
Hani olur da duyan biri olur sonra.
Kem gözlerden düşen payıma
Ne kaldı ki geride elimde?

Sabıkalıyım ben sevmelerden
Tüten bağınaz gölgeler
Şöminede saklıdır mazinin külü
Bekleme de güle dönmemi
Sarmalında hidayetin
Kulvarımda birinciyim, hafız:
Edimlerde değil saklı olan
Elimde değil işte
Kalbimden geçen o tren
Üstelik görmediler de binerken
Belli ki kaçığıyım ben gecenin ve aşkın.

Şakıyan mevsimden fırrar eden
Bir çiçeğin de polenidir yüzümden düşen birer birer
Belki de gözünden düştüğüm
Elbet aşkın neferi yüreğin
Surlarında saklı ve tutuklu bir sır gibi
Serlerimi dahi verdiğim eline
Aşkın nüansı ve rotası
Böyle mi olmalıydı illa ki ezelden?

Meftunuyum yerin göğün

İstişare ettiğim iç sesin
Hala kemale eremediği
Bir çocuk gibi mızımız ve coşkulu
Yine çocuk gibi sevindiğim her yolunu
Gözlediğimde
Gördüğüm o ki;
Benim benden uzaklaştığım
Sevdanın namelerine ektiğim bir şiir
Dikişleri patlayan göğün de yamasında saklı bir gülüş.

Elbet cebbar gölgelerden kaçarken
Yakalandığım aşkın pençesine
Zarif bir tebessüm sunduğum
Mavi yorganın altında unutulmuş bir şiirden ötesiyim hem
Sehven yenik
Rengârenk
Bir alametifarika ki
Şiirlerdir işte ıssızlığıma delalet
Mazur gör, hafız
Elbet bir de özür borçluyum sana
Bil mukabil, hafız
Döneceğim elbet yeniden kendime.

Bir mısradan ötesi
Mirasıdır babamın
Adınla yaşa diyen, bir tebessüm iken
Hayatın çizdiği yüzüme
Yüreğin de meali işte
Sessizce sevdiğim serildiğim
Sarmalında çaresizliğin
Bir başıma kalmışlığım, hafız:
Dilersen gelirim yeniden
Dilemesen de seninleyim, hafız.

O duygularım yok mu beni benden eden...
Reşit kılınmış bir acı olsam keşke
Kimsenin acıtamadığı kadar
Unutulmuşluğumun ertesinde
Bayram hediyesidir bu şiir sana

Ben ki katlanamazken bana
Lakin vefam da duam da seninle, hafız
Senin nezdinde sevdiğim her kimse...